

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta/diplomantky:	Michaela Kubičková
Téma práce:	Trestní příkaz
Rozsah práce:	112 930 znaků
Datum odevzdání práce:	

1. Aktuálnost (novost) tématu

Byť je trestní příkaz v českém právním řádu již poměrně dlouhou dobu, lze toto téma považovat za aktuální, a to zejména vzhledem k míře využití tohoto institutu. Při rozhodování trestním příkazem přicházejí do kolize (jak správně diplomantka poznamenává) účelnost a rychlost trestního řízení a právo na spravedlivý proces, což lze považovat za zásadní otázku hodnou zpracování.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Jedná se o práci z trestního práva procesního, což se může samo o sobě jevit jako složitější. Práce je spíše popisná s minimem vlastní invence diplomantky, což je velká škoda.

3. Formální a systematické členění práce

Poněkud zvláště působí přiložený abstrakt, který by měl být pouhým shrnutím celé práce, ale diplomantka v posledním odstavci hodnotí opodstatněnost trestního příkazu v českém trestním řádu, což přísluší spíše úvodu, nikoli abstraktu.

Jinak je práce členěna do kapitol a podkapitol, a to poměrně přehledně. V některých částech by mohla být členěna více, což by se příznivě projevilo na její přehlednosti.

4. Vyjádření k práci

V kapitole první se diplomantka vyjadřuje k tomu, že předpokladem trestních věcí svěřených do pravomoci samosoudci je jejich nižší složitost skutková i právní, což však nemusí platit vždy. Například i obyčejná krádež může být skutkově složitá, kritériem je v tomto případě spíše společenská škodlivost vyjádřená horní hranicí trestní sazby.

Poměrně zmateně pak působí i formulace, že trestní příkaz „*má podobně jako dohoda o vině a trestu charakter nenárokového institutu z důvodu potřeby konkludentního souhlasu obviněného*“. Charakter souhlasu u dohody o vině a trestu je však přesně opačný a je třeba výslovného prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán. V daném případě se však s největší pravděpodobností jedná pouze o nevhodně zvolenou formulaci.

Sporným se může jevit to, zda zákonodárce ustanovením §314e TŘ určuje obsahové náležitosti trestního příkazu ve smyslu ustanovení § 122 a 124 TŘ. Obsahové náležitosti trestního příkazu stanoví spíše § 314f TŘ, který na příslušné paragrafy týkající se rozsudku přímo odkazuje.

Naopak diplomantce lze pochválit rozbor otázky, zda je trestní příkaz odklonem či nikoliv, kdy tato cituje jednotlivé názorové proudy. Místo pouhých jmen autorů by bylo vhodné ocitovat jejich konkrétní publikace, kde se k dané problematice vyjadřují. Zároveň by bylo vhodné, aby diplomantka vyjádřila i svůj názor na věc a podpořila jej argumenty.

Historický vývoj trestního příkazu je v druhé kapitole zpracován poměrně jasně a uceleně. Za zvážení by stálo rozdělení druhé kapitoly na vícero podkapitol.

V kapitole třetí, podkapitole druhé „Sankce uložitelné trestním příkazem“ diplomantka uvádí, že „u některých z nich je doba trvání uložitelná trestním příkazem omezena oproti jejich obecnému vymezení v trestním zákoníku, týka-li se fyzických osob, na polovinu.“ Této větě předchází i výčet sankcí s jejich maximální možnou sazbou, dle § 314e odst. 2 TR. Uvedená formulace pak v čtenáři může evokovat, že již snížená sazba sankcí uvedených v § 314e odst. 2 se ještě dále snižuje, což není pravdou. Stejně tak není jasné, proč by se snížené sankce měly užít jen u fyzických osob a nikoliv u osob právnických, když například trest zákazu činnosti je možné uložit jak osobě fyzické, tak osobě právnické, v obou případech v maximální možné sazbě 5 let. Až na poměrně rozsáhle podkapitoly, ve kterých se čtenář ztrácí, lze tuto kapitolu hodnotit jako dostačující.

V kapitole čtvrté, podkapitole první „Odpor“ je třeba pochválit vlastní názor diplomantky na věc, byť je z něj při užití formulace „přestože jsem si vědoma, že nyní nedokážu obsáhnout a zvážit veškeré konsekvence“ patrna jistá ostýchavost. Ovšem vlastní názor, podpořený relevantními argumenty je to, co dává vědecké práci přidanou hodnotu. Je škoda, že v zavedeném trendu diplomantka nepokračovala, když například zmínění absence zásady zákazu reformatio in peius v případě trestního příkazu si o vlastní názor přímo říká.

Za zdařilou lze považovat kapitolu pátou, tedy „Postavení poškozeného v případě vydání trestního příkazu, kdy je jasně popisován hlavní problém a jednotlivé názorové proudy, absentuje pouze názor samotné diplomantky.

Stejně tak šestá kapitola je vypracována poměrně zdařile, kdy je třeba ocenit zejména judikaturu ESLP, která, byť není z primárního zdroje, ale z knižních publikací, dodává práci na atraktivitě.

Celkově lze práci považovat za vyhovující, byť by si autorka měla dát pozor na to, jak některé věty působí na čtenáře, kdy tyto se na první pohled zdají chybou, ale po vícetím přečtení vyplyne, že se jedná pouze o nevhodně zvolenou formulaci. Celkový dojem práce výrazně snižuje absence (až na pochválené výjimky) vlastního názoru autorky na rozebíranou problematiku, která bývá přidanou hodnotou odborných prací.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl práce, tedy popis institut trestního příkazu lze považovat za splněný.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Práce se nejeví jako plagiát, diplomantka postupovala samostatně, byť mi v práci chybí nějaký vlastní názor na věc.
Logická stavba práce	Práce je členěna logicky do kapitol a podkapitol, osobně bych preferovala větší míru rozčlenění, která by práci dodala na přehlednosti, avšak považuji to za otázku osobního pohledu na věc.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Práci se zdroji lze hodnotit vesměs jako dobrou, kdy diplomantka využívá potenciál literatury i judikatury. Vytknou lze to, když diplomantka občasně uvádí názory autorů a krom jejich výčtu neuvádí konkrétní publikace, ve kterých lze tyto

	názory. Dále lze vytknout na str. 24 citaci Jelínka, kdy tento cituje Crhu, stačilo by citovat Crhu jakožto primární zdroj. Stejně tak, když autorka uvádí v textu jméno autora, je nadbytečné psát před jménem iniciál jeho křestního jména.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Práce je zpracována do hloubky adekvátní diplomové práci.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Text je upraven přehledně a členěn do odstavců. V práci žádné grafy ani tabulky nenalezneme, což není chybou, pouze to nevyplývá z potřeby zpracování práce.
Jazyková a stylistická úroveň	Diplomantka poměrně často používá latinské a anglické výrazy v závorce, a to ihned za stejným výrazem českým. Záměrem autorky bylo pravděpodobně zvýšit odbornou úroveň práce, avšak tyto překlady nemají pro čtenáře výraznou přidanou hodnotu a působí spíše rušivě. Někdy působí práce poněkud zmateně, obecně je však její stylistická úroveň dostačující.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Jak se diplomantka staví k absenci zásady zákazu reformatio in peius v případě řízení po podání odporu proti trestnímu příkazu?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Doporučuji k obhajobě
Navržený klasifikační stupeň	2-3

V Praze dne 10. 5. 2018

doc. JUDr. Mgr. Jana Tlapák Navrátilová, Ph.D.